בסוד שיח

שאול שיק

ארמניה - השער לאירן

ארמניה מכרזינת "חבר העמים" נבלטה עם איר-
הסכוך בארמניה יכול להבחין על נקלה בנכבד של אנשי עסקים איראים המשתפים הארמ-
תו לצד צד. ארמניה - מדבר קר-יה עם מספר תושבים קטן. מרכז לשתיית שעיר בפי כל אדם שיעשיר את קופתה יקחת הממשל השלטוני. לכבוד משרי הממרנה יהם חייבי לישראל. אלא שאי בפי כדי למנוע מכנה שכנות שיבה עם איה.

מסתבר, על-פי מקורות אמינים ביותר, כי ארמ-ניה משמשת כמרינה בעבר לנשק חמשרים לתע-שיית הנשק המיועדים לאירן. מדינת ביחבר העמים" המבקשים למכור נשק מכל סוג שהוא לאי-ון ומעוניינת להעלים את מעיניהם הבולשות של מדינת ישראל והמערב, ריאות בארמניה מקום נח להובלת המטענים, כלי למשוך תשומת-לב מיותרת.

לישראל יחסים טובים עם ארמניה והשגרירות בגרוזיה מכסה את האינטרסים של ישראל בארמ-ניה. ייתכן וישראל הביאה לידיעת הנשיא בארמניה את מורת רוחה מכך, שארמניה מסייעת בהעברת נשק קונבנציונאלי ולא קונבנציונאלי לאירן, אלא שהתביעה הזאת לא הרשימה את נשיא ארמניה ושר ההגנה שלה. רק באחרונה עברו לאירן דרך ארמניה טילים מתוצרת "חבר העמים" והרבה לא מצא בי-טויו בתקשורת העברית. המקורות בארמניה טוע-נים בעקשנות, כי עסקים רבים בתחום הנשק, נעשים על אדמת ארמניה וישראל אינה מודעת להם, לחלקם או לרובם.

ישראלים מעטים לבקר בארמניה ואת מעורבי-הם בתעשייה וכמחר המקומי, ניתן לספור על אצב-עות יד אחת. בעבר היו טיסות מישראל לארמניה, אולם בעבור זמן קצר הן הופסקו, משום שלא היו גורמים בישראל שגילו עניין בקו הזה. בסוף דצמבר אבדי להדפתה קו תעופה לארמניה בטיסות שכר וק-שה להאמין כי יארוך ימים.

הפגישה שלא יצאה לפועל

בעקבות הקטע שפרסמתי במרור זה על מעלליו של יגאל עמיר בתקופת לימודיו בישיבה התיכו-נית, שיש בהם כדי להצביע על כך, שמעשיו לא הו-רדכו על-ידי האווירה במוסדות שבהם התחנך - היפנו את השומת לבי לדברים שכתב בעניין זה הרב נחום נריה, בספר שהוקדש לאביו, הרב מ.צ. נריה זצ"ל: "מאורות נריה".

וכן כותב הרב נחום נריה:

"לאחר רצה ראש הממשלה, יצחק רבין ז"ל, שאי-רע בעת היות הרב בבית חולים, הוא שמע והתעני-ין בדרכו של המרצח ושל הרוצח יגאל עמיר ונודע לו פרט מעניין. בעת היותו של יגאל עמיר תלמיד בי-שיבת היסוד החדש בתל-אביב, רצה ראש הישיבה להרחיקו מהישיבה, בגלל התנהגות בלתי הולמת, אלא שהפיקוח במשרד החינוך, שלא ראה את הומרת הדברים - מנע בעדו.

לאבא היה ויכוח רב מספעות, וזה זמן רב עם מפק-חי משרד החינוך בנושא האוטונומיה של הישיבות והתערבותו של משרד החינוך, המוגעת החוקה תלמידים שאינם מתאימים. לדעתו הם פגעו קשות בדימות הדגישה של חינוך לתורה ויראת שמים בחמטות הרוחניות של הישיבות התיכוניות. מיד לאחר שמסע על מקרה יגאל עמיר, וימן את המפקח על הישיבה ממע משרד החינוך לפגישה, למרות מצבו הבריאותי החמור. המפקח הגיע לבית החולים לניאדו בשעות שבהן הרב כבר היה במצב שהפגישה לא היתה יכולה להתקיים..."

רק כמועמד מוסכם

אישים מרכזיים במימסד הדתני, עודדו בשעתו את הרב מרדכי אלון להשתלב במירוץ על כהונת הרב הראשי האשכנזי בתל-אביב. בשלב מסויים נשה הרב אלון להיענות להצעה אולם, מאוחר יותר, לא-תר שחש כי ההתמודדות בתל-אביב כרוכה בהתגוש-שות שאינה למעמו - נסוג מכל הענין.

בימים אלה, כפי שפורסם ב"הצופה" נעשה נסיון נוסף להחזירו לזירת תל-אביב. בעת שהותו בניו-יו-רק הוטבה לו טלפונית, כי הפגישה היא על דעתי של הגר"ע יוסף שליט"א. הרב אלון למוד ניסיון מהע-בר, סירב להתחייב או לתת תשובה כלשהי, מה גם ששעת השיחה היתה ב-3 בבוקר - שעון ניו-יורק.

ובעור שמו של הרב אלון שוב עלה כמועמד אפש-רי בתל-אביב, נפשכים החיוזרים אחר הרב יצחק דוד גרוסמן, רבה של מגדל העמק.

הרב גרוסמן, ככל הידוע, אינו מתלהב מהכהונה המוצעת לו, בהיותו עסוק ראשו ורובו בפיתוחם של מוסדות התורה "מגדל-אור" המקיפים אלפי תלמי-רים.

ראשי המפל"ג תושסים, כי ישנם גורמים מפלג-תיים המעוניינים לשבש את הבחירות לרב אשכנזי בתל-אביב, כדי לקדם דעיון, שבסופו של דבר בתל-אביב יכהן רק רב ראשי ספרדי. כך, לכשל, בעור הפגייה להרב אלון היתה על דעתו של הגר"ע יוסף שליט"א, הנה לפני זמן מה הודיע ראש ש"ס, ח"כ אריה דרעי לאחר המועמדים, כי אין בכוונת ש"ס לתמוך במועמדותו של הרב אלון.

הרב אלון נחשב כיריידו של הרב מיכה הלוי וכ-מטהו של הרב הלוי לקחו אותו בחשבון, כמי שיפ-עיל את השפעה על הגוף הבוחר לבחור במועמדותו של הרב הלוי.

גמ"ח ציוד רפואי לשבת

בימים אלה נתנכה בין כותלי המכון המדעי-טכ-נולוגי להלכה, פינה השאלה של ציוד ומיכשור רפואי, שניתן להשתמש בהם בשבתות וחגים. כי-דוע, חקק גדול של הציוד המיכשור הרפואי המש-מש חולים בבתיהם, ובפרט אלה המופעלים על-ידי חשמל, מעוררים שאלות הלכתיות רבות ומבוכות ובשל כך נמנעים חולים רבים מלהשתמש בהם.

ראשי המכון החלו לפתח מיכשור רפיאי מיוחר, שמותר להשתמש בו ללא חשש גם בשבתות וכה-גים, ולהעמידו לרשות הציבור הרחב. בהשאלה כמו-כן.

אחר המכשירים הרפואיים שכבר ניתן לעשות בו שימוש הוא המכשיר למדירת לחץ-דם ודופק בשב-תות וחגים, שפותח באחרונה על-ידי ר"ר ואב רז על-פי ההנחיות הלכתיות של ראש המכון, הרב לוי יצ-חק הלפרין.

מכשיר רפואי נוסף שהוא בר-השגה, היא משאבה חשמלית לשאיבת חלב-אם בשבת. עקב רגישות הציבור מתכוונים ראשי המכון להרחיב בתקופה הק-רובה את הגמ"ח ולציידו בשלב הבא במכשיר לבדי-קת רמת הסוכר בדם.

יצויין, כי גם מכון "צומת" בראשותו של הרב ישראל רזון עוסק בפיתוחם של מכשירים רפואיים שניתן להפעיל בשבתות וחגים. אלא שלמיטב הידי-עה, אין מכון "צומת" משאיל את הציוד הזה אלא רק עוסק בפיתוחו לבקשת לקוחות כמו בתי חולים ורופאים.

מחצרות אדמו"רים וחסידים

"כג בשמחה תצאון"

הסיפור שהובא כאן לפני שבועיים על שרון נת-שוני (וחלקו פורסם השבוע בעתון "מעריב") גרר אחריו תגובות רבות מצד קוראי העתון. חלק מהפו-נים ביקש את הסלפון של משפחת נחשוני, כדי לק-בל פרטים נוספים על "הנשמע והנראה בעולם הבא". חלק, ואלה בעיקר ה"ציוניסטים", ביקשו להוקיע את נחשוני כדיי"ונור לגורות הנוראות הס-אכתות של סביבתו הקרובה, והיו שסילפנו כדי להזמין אותו להופיע בפני חוג כזה או אחר.

אישית, אין לי דעה בעניין. שמעתי וקראתי סי-פורים רומים. בשום פנים ואופן לא הייתי מצטרף לחשדות, כי הסיפור מפוברק, ואת, במיוחד, משום שהתרשמתי עמוקות מדבריו של גיסו של נחשוני ומבני משפחה אחרים, יהושע בן-שושן (המתארת הי-הודי חשובה ארוכות עם נחשוני ושוכנע כי כל דב-ריו אמת.

ובעודי יושב וקורא השבוע בספרו "דמות מסס-רות" של המקובל, גבוה מעל גבות, רבי יהודה פתיי-יה צוק"ל ובו תיאורים מפורטים על הריבוקים-והנשפות שביקשו את היקום, סיפורים מצמררים, הוספרתי על-ידי שיחה טלפונית מאישיות רבנית מוכרת וידועה. הרב ביקש שאאזור באוזניו על סי-פורו של נחשוני. עשיתי זאת ואז הפסיק רי "דבר רו-מה קרה לבנו של שר הזוהר, רחד לורי".

לבקשתי הוא סיפר לי את הזכור לו ואז החלטתי לפנות ישירות לבעל הדבר בעצמו.

איתרתי את אורי לוי, נשוי ואב לשניים, וזה סי-פורו:

"לפני שנה ושלושה חודשים נאלצתי לעבור ני-תוח קרוקה תקולה במהלך הניתוח ונפגע לי אחד העורקים. הלה החמרה במצבי ורק למזרת היום, איתרו מה שקרה והיה צורך בניתוח נוסף, כדי לה-תגבר על העבייה. בשלב מסויים עברתי מוות קלי-ני, שהביא אותי לעולם אחר. פתאום הרגשתי שאני דורר בתוך מנהרה שחורה במהירות עצומה, במהי-רות מדהימה, ותוך כדי כך נזכרתי בכל בני משפח-תי הקרובה, אחר לאחר.

כשאותה מנהרה נסתיימה - יצאתי לאור, שקשה לי לתאר לך את עוצמתו, משהוא אדיר. השמש בקיץ קטנה על-יד האור הזה, אבל, אין זה אור שמני-ור כמו השמש. בקטע הזה התחלתי לראות הפון אנ-שים. ביניהם שכנים שלנו שנפטרו ואנשים שהכרתי קודם. חלק מהאנשים לא הכרתי כלל וכלל. ואז בא לקראתי סבי, האבא של אמי, רבי יוסף דרעי ז"ל, שהיה יהודי צדיק. הוא אמר לי, כי הצליח לבטל את הגזירה וכי אני חוזר לאשה ולילדים. אמרתי לו: "סבא, בוא אתי" והוא השיב לי, כי טוב לו במקום שבו הוא נמצא יתר עם הצדיקים. "אתה אל תפחד, כי אתה חוזר למקום שממנו באת". בקטע הזה כבר שמעתי את הרופאים משוחחים ביניהם. אחד הרופ-אים אמר. "איברנו אותו" ורופא אחר התבטא: הנה הגוף חוזר לתפקר. כאשר חזרתי לגוף חשתי באיזה תחושה של חבטה, וכל הקטע הזה של ההיעלמות זכור לי בפרטי פרטים עם כל המראות האנשים".

אורי לוי אינו אוהב להחזר על הסיפור הזה, ביוד-עו כי קיימת חשדנות מסויימת כלפי אמיתות הדב-רים מצד אנשים, שמבלים שפקנות לגבי עולם הבא וביו"ב. אבל, מי שישמע מפיו את תיאור האור שר-אה וחווה בטוף המנהרה, ישתכנע כי בנו של שר החוץ היה ער למעמד שלא מעלמא הדין.

אין בכוונתי לעסוק עוד במה שמופלא מאיתנו ולא היית כותב גם את הנ"ל, אלמלא הפיקנסדרית, שהמספר הוא בנו של מכובדנו, השר דוד לוי.

* * *

ונחזור לשיגרת הסיפורים החסידיים.

בניסיון ב. (נחשבים, מינהל עסקים) סיפר לי על שלבי חזרתו בתשובה, ואגב כך הזכיר את האדמו"ר מבהוש (משושלת רוזין) רבי יצחק פרידמן זצוק"ל, כמי שאמו היתה מדי פעם נוסעת אליו להיוועץ בו.

כשהזכיר את האדמו"ר הפלגתי בשבחו, משום ששמעתי עליו רבות מאנשים, לאו דווקא מחסידיו, שבאי אליו להתברך בעניניי משפחה ועסקים.

למיטב הידיעה, מיודענו ראש עיריית תל-אביב, רוני מילוא, היה נכנס אליו לפחות פעם בשנה, כדי לקבל ממנו ברכה.

מששמע בניסיון ב' את דברי השבח על האדמו"ר, אמר: "אני אספר לך מה שהיה לי אתו".

ואלה דבריו:

"יום אחד הגעתי לאנטוורפן בענייני משפחה ועסקים, ברחוב הסמוך לבורסה, פגשתי מכר והוא סיפר לי, כי האדמו"ר מבהוש נמצא באנטוורפן. מעולם לא הייתי אצלו עד אז. שאל אותי המכר, אם אני מעוניין להיכנס אל האדמו"ר לקבל ברכה. התל-בטתי כן או לא, ואז הוא דחק בי: "בוא, בוא" והס-כמתי. עמדתי בתור כמו כל האחרים, עד שהגיעה תי בפני האדמו"ר. ככנה של מרים ביילע, שהייתה באה לעתים אל האדמו"ר לעצה ולברכה. האדמו"ר שמע את הדברים ולא הגיב במיוחד. שאל אותי: מה אתה עושה וסיפרתי לו. נתן לי ברכתו ויצאתי.

התרשמתי כי האדמו"ר קיבל אותי בקרירות - מה גם שלא הניד עפעף כאשר המכר סיפר לו, שאני בנה של מרים ביילע, שכל כך העריצה אותו. יצא גם המכר מחדרו של האדמו"ר והלך לו ואני עוד נשארתי כמה דקות במקום ושוחחתי עם כמה מקו-מיים. פתאום נפתחה דלת החדר, שבו קיבל האדמו"ר את חסידיו, והאדמו"ר החל פוטע החוצה. החסידים ליוותו בשירה והוא שר יחד איתם. משה-גיע בסמוך אלי נעצר, הביט בי ונודרנית ואז החל לשיר בסמוך לאוזני: "כי בשמחה תצאון ובשלום תובלון", בסנוסח לגמרי ממה ששרו כל החסידים. כאילו הוא שר רק למעני. פרצתי בבכי ולא יכולתי להשתלט על רגשותי. שכן, היה זה השיר היחיד שא-מי ע"ה לימדה אותי בצעירותי ולא ידעתי שיר חסי-די. אחר זוועתו. באותו רגע מחלתי לו על קבלת הפנים הקרירה, בכיכול, כמה דקות קודם לכן בחד-רו ושחתי, כי אני בשבילו כספר פתוח. לא היתה כאן כל מקריות משום שכולם ראו ושמעו כי אין כל קשר בין שירת הציבור לבין השיר של האדמו"ר, שבו פצח בסמוך אלי, תוך התבוננות בי, ורק אני ידעתי כי היה זה שירה של אמי ע"ה והשיר שלי, שמסנה למרחי אותו, והיא קלטה אותו בבית הדרה, שהיו חסידי האדמו"ר מסקווירה.

האדמו"ר מבוהוש, כמו אדמו"רים אחרים מפוש-לת רוזין שעלו לישראל, נהג בפשטות וללא כל גי-נונים מיותרים. ומאחרי התזות הזאת ניצב אדם שראשו הגיע השמימה ורבים

עורכת המוסף: נעמי גולן